

РЕШЕНИЕ

№ 291/31.5.2017г.

гр. Пазарджик,

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд – Пазарджик, X състав, в открито съдебно заседание на трети май, две хиляди и седемнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Мариана Шотева

ЧЛЕНОВЕ: 1. Георги Видев

2. Христина Юркова

При секретаря Димитрина Георгиева, и с участието на прокурора Живко Пенев разгледа докладваното от съдия Шотева административно дело № 177, по описа на съда за 2017 г. За да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл. 185 и следващите от АПК. Делото е образувано по жалба на Сдружение с нестопанска цел „Български правозащитен алианс“ ЕИК 177060406 чрез Адв. Йорданов, подадена против Наредба за придобиване, разпореждане и управление на общинско имущество на община Сърница, приета с Решение № 24/30.06.2015г., Протокол № 4 от 30.06.2015г. с последни изменения и допълнения с решение №122, взето с протокол №13 от 27.10.2016г. на ОбС Сърница.

В жалбата са изложени подробни съображения относно незаконосъобразността на оспорената разпоредба, като приета в противоречие с материални закони от по-висока степен, а именно с нормите на чл. 3, ал. 3 от Закон за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност, чл. 76, ал. 3 от АПК и чл. 8 от Закона за нормативните актове, както и с Конституцията на Република България и Закона за местните данъци и такси. Иска се от съда да отмени атакуваната разпоредба. Претендират се разноски.

Ответникът по оспорването Общински съвет – Сърница, чрез писмено становище оспорва жалбата.

На първо място в становището си административния орган счита, че жалбата е недопустима, излагат се подробни съображения относно липсата на активна легитимация у оспорващия. Счита, че след като няма членове на дружеството, които да са жители на общината, то липсва правен интерес от оспорването. Излагат становище, че не е недопустимо да се защитават чужди интереси. Иска от съда да остави жалбата без разглеждане като недопустима.

На второ място, се излагат доводи за неоснователност на жалбата, иска се от съда тя да бъде отхвърлена, като счита, че Наредбата е издадена в съответствие с административнопроизводствените правила, не са налице основанията в протеста за отмяна, тъй като не е налице противоречие с материалния закон. Излага подробни съображения в писмено становище. Претендират се разноски.

Представителят на Окръжна прокуратура – Пазарджик, като контролираща страна, счита жалбата за допустима и основателна. Касае се за обжалване на разпоредби на наредба на Община Сърница от сдружение с нестопанска цел, което е регистрирано по надлежния ред. В самата жалба са посочени изобилие от определения и решения на ВАС, в които същият е посочил, че подобни жалби са допустими и че такива сдружения имат съответния правен интерес да атакуват такива разпоредби. Счита, че жалбата е основателна. Изцяло споделя изложените в нея аргументи. Предлага съдът да уважи жалбата и да обяви въпросните разпоредби за нищожни и евентуално за незаконосъобразни.

Административен съд – Пазарджик, като прецени събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност и обсъди доводите на страните, приема за установено следното:

Съгласно чл. 120, ал. 2 от Конституцията, гражданите и юридическите лица могат да обжалват всички административни актове, които ги засягат, освен изрично посочените със закон. Правният интерес от обжалване на административните актове се обуславя от непосредственото неблагоприятно въздействие в правната сфера на лицата, по отношение на които актовете имат действие. Според чл. 186, ал. 1 от АПК, право да оспорват подзаконовите нормативни актове имат гражданите, организациите и органите, чиито права, свободи или законни интереси са засегнати, или могат да бъдат засегнати от него, или за които той поражда задължения. Сдружение с нестопанска цел „Български правозащитен алианс“ е сдружение с нестопанска цел, което има качеството на „организация“ по смисъла на АПК, съгласно дадената от законодателя легална дефиниция на това понятие в § 1, т. 2 от ДР на АПК. Като организация в хипотезата на чл. 186 от АПК, сдружението може да оспорва подзаконов нормативен акт в случаите, когато с него се засягат или могат

да бъдат засегнати общи права, свободи или законни интереси, или се пораждат задължения за членуващите в сдружението лица. Съгласно Тълкувателно решение № 2 от 12.02.2010 г. на Общото събрание на колегиите на Върховния административен съд по Тълкувателно дело № 4/2009 г., правният интерес на съсловните (браншовите) организации и другите юридически лица с нестопанска цел е обусловен от засягането на техни лични права или законни интереси, непосредствено породени от предмета на дейност и целите на учредяването им. От представеното по делото удостоверение за актуално състояние от 09.08.2016 г., предметът на дейност на сдружението, което оспорва процесната наредба, е извършване на анализи за съответствието на действащите в страната подзаконовни нормативни актове с нормативните актове от по-висока степен; съдебно оспорване на незаконосъобразни подзаконовни нормативни актове, издавани от общинските съвети и органите на изпълнителната власт; участие в провежданите обществени обсъждания на проектите на нормативни актове и стратегически документи; предоставяне на експертна помощ за издаване на законосъобразни подзаконовни нормативни актове, а между основните цели на сдружението са повишаване правната култура и правното съзнание като духовни пластове в структурата на гражданското ни общество, чрез недопускане съществуването на незаконосъобразни подзаконовни нормативни актове, издавани от общинските съвети и органите на изпълнителната власт в Република България. Като средства за постигане на тези цели са посочени и: мониторинг върху действащите в страната подзаконовни нормативни актове и извършване на анализ за съответствието им с нормативните актове от по-висока степен, съдебно оспорване на незаконосъобразни подзаконовни нормативни актове.

От горното става ясно, че сдружението независимо, че няма характер на регионална структура, то развива дейност в национален мащаб, поради което и правният му интерес от съдебното оспорване на наредбата като подзаконов нормативен акт, издаден от Общински съвет Сърница, произтича от предмета на дейност и целите, за което е създадено.

С оглед на това, съдът намира жалбата за процесуално допустима, като подадена от лице имащо правен интерес от оспорването, по смисъла на чл. 186, ал. 2 от АПК и в законоустановения срок.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Кметът на Община Сърница – Неби Бозев на 22.06.2015 г. е входирал до председателя на Общински съвет – Сърница предложение относно приемане на наредба за реда за придобиване, разпореждане и управление на общинското имущество на Община Сърница/Наредбата/. Към предложението е приложен проект на решение .Представени са доказателства за оповестяване на проекта на страницата на община

Сърница и протокол от 22.06.2015г. , в който изрично е посочено, че в 14-дневен срок не са постъпили възражения срещу проекта на Наредбата. На 30.06.2015г. е проведено редовно заседание на ОС-Сърница, на който е приета с Протокол №6/30.06.2015г. и Решение № 24 Наредба за реда за придобиване, разпореждане и управление на общинското имущество на община Сърница и таблица за базисните наемни цени за ползване на общинските имоти на територията на община Сърница, неразделна част от наредбата. От общ брой общински съветници 11 са присъствали 9, гласували „за“ - 9 и гласували „против“ - 0, „въздържали се“ – 0. В следствие наредбата е била изменяна в определени части, но не и чл.103.

По делото е приета от съда Наредба за реда за придобиване, разпореждане и управление на общинското имущество на община Сърница и таблица за базисните наемни цени за ползване на общинските имоти на територията на община Сърница, съгласно **Чл.103**. До участие в търгове и/или конкурси не се допускат лица, които:

1. Към момента на откриване на процедурата имат не погасени задължения към Общината;
2. В последните три години системно са просрочвали погасяването на задълженията си към Общината;
3. Които дължат суми по изтекли или прекратени в последните три години договори с Общината.

Съдът счита, че оспорената разпоредба е приета от компетентен орган, в писмена форма, при спазване на изискванията за кворум и начин на гласуване, регламентирани в ЗМСМА. Налице е валиден нормативен административен акт, действащ към момента на оспорването.

Съгласно разпоредбата на чл. 26 ал. 2 от Закона за нормативните актове, приложим субсидиарно с оглед нормираното в чл. 80 от АПК, преди внасянето на проект на нормативен акт за приемане от компетентен орган, съставителят на проекта го публикува на интернет страницата на съответната институция, заедно с мотивите, съответно доклада, като на заинтересованите лица се предоставят най – малко 14 дни за предложения и становища по проекта. Ответникът е представил доказателства за публикуването на проекта на Наредбата в едно с мотивите към него. Спазени са изискванията на закона.

Наред с това, в чл.28, ал. 2 от ЗНА (преди изм. С ДВ бр.34/2016г.) е посочено, че мотивите/докладът следва да съдържат причините, които налагат приемането; целите, които се поставят; финансовите и други средства, необходими за прилагането на новата уредба; очакваните резултати от прилагането, включително финансовите, ако има такива;

анализ за съответствие с правото на Европейския съюз. Налице са доказателства за изпълнение и на тези императивни изисквания на закона.

Протестираните в настоящото съдебно производство текстове на Наредбата се преценява от настоящата съдебна инстанция като приети в противоречие с материалния закон, в който смисъл са изложените от оспорващия съображения.

Съгласно оспорените текстове до участие в търгове и/или конкурси не се допускат лица, които: Към момента на откриване на процедурата имат не погасени задължения към Общината; В последните три години системно са просрочвали погасяването на задълженията си към Общината; Които дължат суми по изтекли или прекратени в последните три години договори с Общината.

Наредбата регламентира обществени отношения от местно значение, съобразно нормативни актове от по-висока степен - чл. 76, ал. 3 АПК и чл. 8 ЗНА. Не законосъобразно е изискването за предоставяне на документ удостоверяващ липса на задължения към община Сърница, липса на системно просрочване на задължения към община Сърница в последните три години, както и удостоверение за липса на задължения по изтекли или прекратени договори с Общината в последните три години. Поради това разпоредбите в това им съдържание води до нарушаване принципа на свободната стопанска дейност, в която връзка е основателен доводът на оспорващия за нарушение на чл. 3 ал. 3 от Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност. Тази разпоредба предвижда при административно регулиране и административен контрол върху стопанската дейност, административните органи и органите на местно самоуправление да не могат да ограничават лицата да извършват дадена стопанска дейност. С разглежданите в процесния случай норми е ограничен кръгът на лицата, които могат да участват в търгове и/или конкурси, като е въведена административна пречка за граждани, които имат задължения към същата. Това само по себе си представлява ограничаване и въвеждане на тежести при административното регулиране и административния контрол.

Целта на закона, въведена в чл. 1 ал. 2 от ЗОАРАКСД, е да улесни и насърчи извършването на стопанската дейност, като ограничи до обществено оправдани граници административното регулиране и административния контрол, осъществявани върху нея от държавните органи и от органите на местното самоуправление. Следователно в случая, чрез въвеждането на ограничения досежно кръга на лицата – заявители, за

участие в търгове и/или конкурси, нормативно предвиденият от Общински съвет Сърница административен контрол в процесната норма излиза извън целта на ЗОАРАКСД и противоречи на същата. В настоящия случай административното регулиране не е до обществено оправдани граници по смисъла на чл. 1 ал. 2 от ЗОАРАКСД, тъй като целта на оспорените разпоредби е да въведе тежести, а не да улесни извършването на определена стопанска дейност.

Протестираните текстове на Наредбата са приети и в нарушение на чл. 19 ал. 1 от Конституцията на Република България, съгласно която норма икономиката на Република България се основава на свободната стопанска инициатива, а с оглед ал. 2 законът създава и гарантира на всички граждани и юридически лица еднакви правни условия за стопанска дейност, като предотвратява злоупотреби с монополизма, нелоялната конкуренция и защитава потребителя. С обжалваните текстове от Наредбата е въведено неравенство на стопанските субекти, изразяващо се в ограничаване на кръга от лица, имащи право да заявят намерение чрез участие в търгове и/или конкурси, на територията на община Сърница. Лица които имат задължения към други общини или към държавата могат да участват, а лица които имат задължения към съответната община – община Сърница, не биха могли да участват.

Установява се и противоречие на оспорените нормативни разпоредби от Наредбата с чл. 76 ал. 3 от АПК, съгласно който общинските съвети издават нормативни актове, с които уреждат съобразно нормативните актове от по – висока степен обществени отношения с местно значение. С оспорените норми е създадена уредба, неуредена в по – висок по степен нормативен акт. Изисква се като задължителност за участие в търг и/или конкурс, липса на задължения към Община Сърница и то в последните три години. По този начин общинският съвет е уредил начин на събиране на свои вземания от граждани към общината, който не е съответен на възпретия в ЗМДТ и ГПК ред. Съгласно чл. 4 от ЗМДТ, установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служителите на общинската администрация по реда на ДОПК, а задълженията по договорни взаимоотношения или вземания въз основа на сключени договори с общината се осъществява съгласно предвиденото в самия договор и по реда на ГПК.

По изложените съображения настоящата съдебна инстанция преценява, че разпоредбите на **Чл.103 от Наредбата** за реда за придобиване, разпореждане и управление на общинското имущество на

Община Сърница, която гласи :“ До участие в търгове и/или конкурси не се допускат лица, които:

4. Към момента на откриване на процедурата имат не погасени задължения към Общината;

5. В последните три години системно са просрочвали погасяването на задълженията си към Общината;

6. Които дължат суми по изтекли или прекратени в последните три години договори с Общината“, противоречи на чл. 3 ал. 3 от ЗОАРАКСД, чл. 76 ал. 3 от АПК и чл. 8 от ЗНА, поради което се явяват незаконосъобразна и като такава следва да бъде отменена.

Предвид изхода на спора на Сдружение с нестопанска цел „Български правозащитен алианс“ ЕИК 177060406 следва да бъдат присъдени направените съдебни разноски в размер на 530 лева, представляващи заплатен депозит за публикация в „Държавен вестник“, ДТ в размер на 10 лева и изплатен адвокатски хонорар в размер на 500 лв. направените разноски за банкови преводи не следва да бъдат присъждани. Съдът счита, че направеното възражение от страна на ответника за прекомерност на разноските е неоснователно, тъй като делото е с фактическа и правна сложност, засяга високи обществени интереси , поради което се разглежда и от състав от трима съдии.

Водим от горното, съдът на основание чл. 193, ал. 1 от АПК

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ разпоредбите на **Чл.103 от Наредбата** за реда за придобиване, разпореждане и управление на общинското имущество на Община Сърница, която гласи :“ До участие в търгове и/или конкурси не се допускат лица, които:

1.Към момента на откриване на процедурата имат не погасени задължения към Общината;

2.В последните три години системно са просрочвали погасяването на задълженията си към Общината;

3.Които дължат суми по изтекли или прекратени в последните три години договори с Общината“

ОСЪЖДА Общински съвет Сърница да заплати в полза на Сдружение с нестопанска цел „Български правозащитен алианс“ ЕИК 177060406 направените по делото разноски в размер на 530/ петстотин и тридесет лева/.

Решението подлежи на касационно оспорване пред Върховния Административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се разгласи по реда на чл. 194 от АПК при неподаване на касационни жалба или протест или ако те са отхвърлени.

Председател:

Членове:1.

2.